

РЕШЕНИЕ

№ 7294

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11868** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Н. Г. П. от [населено място] срещу мълчалив отказ на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град (РДСП – С. град) да се произнесе по негова молба с вх. № 22-944-00-3678/06.11.2023 г., с която е поискан достъп и допълнителна информация, поместена в електронната страница на Агенцията по социално подпомагане (АСП), раздел „Осиновяване – специални мерки” за две деца. В проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят е направил уточнение, че поддържа жалбата си срещу мълчалив отказ, доколкото в уведомителното писмо № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г., което от страна на административния орган се твърди, че представлява изричен отказ, не се съдържали мотиви, които да го обосновават. Заявява, че оспорва и изричния отказ, обективиран в писмо № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г. С молбата се твърди, че отказът е немотивиран, което правел невъзможен контрола за неговата законосъобразност. Иска се отмяната му.

Ответникът – директорът на РДСП – С. град в представен писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. М. И. изразява становище за недопустимост на жалбата като подадена срещу несъществуващ административен акт – мълчалив отказ, доколкото бил постановен изричен такъв, обективиран в уведомително писмо № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г. Моли съда да остави жалбата без разглеждане, респ. ако приеме, че същата е допустима да я отхвърли като

неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата за процесуално допустима. Същата е насочена срещу акт, който по същността си представлява изричен отказ за предоставяне на достъп до допълнителна информация за две деца, включени в регистъра по осиновяване, поискан с молба с вх. № 22-944-00-3678/06.11.2023 г. от Н. Г. П.. Съдът приема, че действително мълчалив отказ не е формиран, тъй като е налице изрично произнасяне в 14-дневния срок по чл.57, ал.1 от АПК и чл.23, ал.5 от Наредба № РД-07-7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване (Наредба № РД-07-7) от Съвета по осиновяване, видно от приложения по преписката Протокол № 45/09.11.2023 г. Писмото, в което е обективизиран отказът е от 14.11.2023 г. Жалбата срещу този отказ е подадена от Н. П. в законоустановения 14-дневен срок. Същият е лице, чиито интереси се засягат от постановения отказ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Жалбоподателят е вписан в Националния регистър на осиновяващите при условията на пълно осиновяване, воден по реда и при условията на чл.33 и сл. от Наредба № РД-07-7. Със заповед № ЗДОС/Д-С-СК-001/10.01.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – С. е разрешено продължаване на вписването на П. в този регистър със срок от 2 години.

С молба с вх. № 22-944-00-3678/06.11.2023 г. до директора на РДСП – С. град жалбоподателят е поискал предоставяне на допълнителна информация за две деца с предприети специални мерки за осиновяване, фигуриращи в електронната платформа на Агенцията по социално подпомагане. Молбата е разгледана от Съвета по осиновяване на 09.11.2023 г., за което свидетелства Протокол № 45/09.11.2023 г. В протокола се съдържат мотивите, поради които Съветът по осиновяване е приел, че исканото осиновяване не е в интерес на децата, с оглед на което е взето единодушно решение, че на П. не може да бъде предоставена исканата допълнителна информация. Директорът на РДСП-С. град е уведомял жалбоподателя за това решение с писмо № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г. Със същото на заявителя се отказва предоставянето на допълнителна информация по отношение на конкретно посочени от заявителя деца, спрямо които са предприети специални мерки.

По преписката са налице данни, че спрямо Н. П. е осъществена процедурата по чл.26 и сл. от Наредба № РД-07-7, като е изготвен доклад, който съдържа отрицателно становище за даване за осиновяване на жалбоподателя на двете деца.

При така установеното, след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Както вече беше посочено, писмо с № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г. съдържа в себе си изричен отказ на Н. П. да бъде предоставена поискана от него с молба с вх. № 22-944-00-3678/06.11.2023 г. допълнителна информация за две деца, включени в регистъра по осиновяване, с предприети специални мерки за осиновяване, поради което същото изпълнява определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК.

Този акт е издаден от компетентен орган – директорът на РДСП – С., който в съответствие с чл.94, ал.2 от СК е председател на Съвета по осиновяване.

Актът е издаден в писмена форма, като мотивите му в съответствие с Тълкувателно решение на Върховния съд №16 от 31.03.1975 г., което има задължителна сила за съдилищата, се съдържат в административната преписка.

При издаването на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Съгласно чл.22, ал.1 от Наредба № РД-07-7, осиновяващ, вписан в регистъра по чл.1, ал.1, т.2, който желае да осинови дете, чийто профил е поместен на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане, и/или който желае да получи допълнителна информация за детето, подава молба до Съвета по осиновяване, взел решението за предприемане на специални мерки. Към молбата осиновяващият прилага и декларация за неразпространение на информацията. В случая към молбата заявителят не е представил такава декларация, каквото възражение са повдига от ответника. Съдът счита, че същото е неоснователно, доколкото това е било въпрос по редовността на заявлението, с което органът е бил сезиран и съответно е следвало от него да бъдат предприети действия по отстраняване на тази нередовност. Недопустимо е в съдебното производство да се повдига този въпрос като основание за недопустимост на молбата, с която органът е сезиран.

В съответствие с изискването на чл.22, ал.4 и ал.5 от Наредба № РД-07-7 Съветът по осиновяването незабавно е уведомил АСП за подадената по реда на чл.22, ал.1 молба, която пък е уведомила Министерството на правосъдието за предприетите специални мерки по отношение на децата, включени в регистъра по чл.113, ал.1, т.1 от СК. Уведомен е и Съветът по международно осиновяване към Министерството на правосъдието (чл.23, ал.2 от Наредба № РД-07-7). В изпълнение на чл.23, ал.1 от Наредба № РД-07-7 след постъпване на молбата на 09.11.2023 г. е проведена информационна среща, за която е съставен Протокол № 45 от същата дата. Видно от съдържанието на протокола съветът е заседавал в пълен състав. При разглеждане на молбата са обсъдени всички факти и обстоятелства, събрани при извършените проучвания на кандидата за осиновител, в това число социалния му статус, мотивите му да стане осиновител, неговата представа за отглеждането на децата и осигуряването на техните социални, битови, хигиенни нужди и потребности. Въз основа на събраните и обсъдени данни, членовете на съвета са взели единодушно решение за отказ за предоставяне на исканата информация за децата, тъй като предоставянето ѝ и осиновяването не би било в интерес на децата.

При постановяване на оспорения акт правилно е приложен и материалният закон.

С разпоредбите на Семейния кодекс, определящи правилата при осиновяване на деца, които разпоредби очертават и преследваната от закона цел, на Съвета по осиновяването се поставя задача да осигури на децата, вписани в регистъра за осиновяване, подходящи осиновяващи, като се отчетат всички обстоятелства, които са от значение за техния интерес. Във връзка с това следва да се отбележи, че в представения по делото Протокол № 45/09.11.2023 г. съветът е изложил подробни мотиви защо е приел, че г-н П. не е подходящ да бъде осиновител на двете деца, за които е поискал предоставяне на допълнителна информация, поради което е отказано предоставянето на тази информация.

На първо място като мотив е посочено, че жалбоподателят е бил оценен за кандидат-осиновител на здрави деца, а в случая едно от децата, за което е поискана допълнителна информация е с Експертно решение на ТЕЛК с 30% вид и степен на увреждане с диагноза „Лека умствена изостаналост“. Правилна е преценката на

Съвета по осиновяването, че разминаването между критериите, по които е бил оценяван кандидатът за осиновител и данните за здравословното състояние на детето е достатъчно основание да се приеме, че това осиновяване не би било в интерес на детето, тъй като същото би изисквало специални здравни грижи и социално подпомагане. Това, както и другите посочени в протокола мотиви за постановления отказ, като прекалено голямата възрастова разлика между кандидат-осиновителя и децата, по отношение на които е поискана допълнителна информация с цел осиновяването им и липсата на подкрепяща среда на кандидат-осиновителя обосновават правилността на постановления отказ. Следва да се има предвид, че като приоритетна законът поставя целта защита на интересите на осиновените деца, като стремежът е на същите да бъде осигурен пълноценен живот. Следователно трябва да се държи сметка за това дали осиновителят ще е в състояние да поеме всички техни материални, здравни и социални потребности. В този смисъл посочената от Н. П. причина да осинови деца – „да бъде запълнена празнотата и самотата в живота му” – не покрива заложената в закона цел. В интерес на осиновеното дете е осиновителят да поставя на първо място неговите интереси като се стреми да му осигурява ежедневни грижи и полагане на усилия във висока степен за възпитанието и развитието му, както и да му осигури подходяща за израстването му среда и условия. В случая жалбоподателят е изтъкнал причини от личен характер, провокирали желанието му да стане осиновител, които причини не съответстват на законовата цел.

По изложените съображения съдът намира, че постановленият отказ е законосъобразен административен акт, който е и съответен на целта на закона, поради което подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. П. от [населено място] срещу обективирания в писмо № 22-94Н-00-3770/14.11.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град отказ за предоставяне на достъп до допълнителна информация за две деца, включени в регистъра по осиновяване, поискан с молба с вх. № 22-944-00-3678/06.11.2023 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: